

Ympäristömielikuvista

MANIPULAATIOON

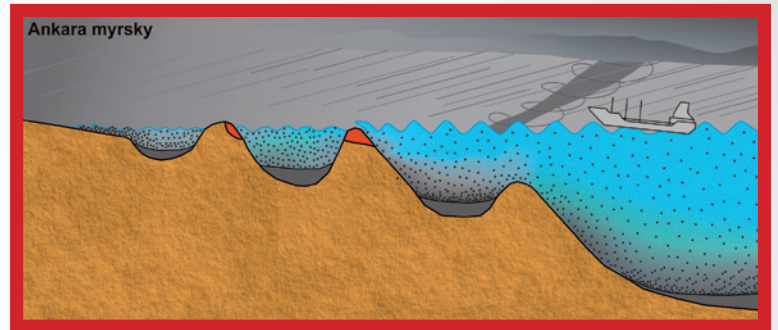
”Merenpohjaa myllätään ruoppauksin... tributyylytin... myrkyjä siirtyy...”. Lukuisat uutisankkurit, toimittajat ja ympäristöviranomaiset ovat kierrättäneet samaa tuntematonta uhkaa nyt jo kymmenen vuoden ajan. Samalla he ovat kyseenalaistaneet tärkeisiin investointihankkeisiin liittyvän ihmisten työn ja toimeentulon. Miten vakavasta asiasta on kysymys?

Ruoppaus on maansiirtoa vesiympäristössä. Valtaosa siitä tehdään Suomen ulkomaankaupalle tärkeän merenkulkuinfrastruktuurin parantamiseksi sekä kiviaineksen nostamiseksi.

Suspensio ja haitta-aineksen kulkeutuminen liittyy lähinnä hienojakoisten sedimenttien ruoppaukseen. Tällaisia sedimenttejä ruopataan Suomen merialueilla noin miljoona kuutiometriä vuodessa. Ruoppausperäistä suspensiota kelluu ja liikkuu vesimassassa ruoppauskauden aikana kaikkiaan joitakin satoja tonneja.

Oheiset kuvat suhteuttavat määrän Suomenlahden kokonaisuuteen. Suomenlahdessa kelluu normaalista noin 2 miljoonaa tonnia kemialliselta koostumukseltaan pintasedimentin kaltaista kiintoainesta. Kunnan myrsky myllää pohjasta 10 miljoonaa tonnia lisää kiintoainesta vesimassaan.

Suomen ruoppaus toiminta on siis kuin piharoskien polttamista Siperian teollisuusalueella, missä ilmassa leijuu jatkuvasti teollisuuden päästöjä ja ajoittain kurkussa polttavat ja silmissä kirvelevät laajojen metsäpalojen savukaasut.

Virtaukset ja aaltovaikutukset Suomenlahden pohjassa voimistuvat. Vesimassaan pölyää 10 miljoonaa tonnia pintasedimenttiä. Veden kiintoainespitoisuus voi paikallisesti ylittää 10 000 mg/l ja kiintoainevirta 10 000 tonnia/km vuorokaudessa.

Merenkulkuinfrastruktuurin kehittämiseen liitetyt raskaat lupa-prosessit ovat heikentäneet teollisuutemme toimintaedellytyksiä ja tuhonneet tuhansia suomalaisia työpaikkoja. Ympäristöministeri Jan-Erik Enestam perusteli asiaa ministeriön sedimenttien ruoppaus- ja läjitysohjeen julkistamisen yhteydessä seuraavasti:

”Voin vakuuttaa teille, että ohjeen soveltaminen johtaa ympäristön kannalta kestäviin menettelyihin ja ratkaisuihin, koska muutakaan vaihtoehtoa meillä ei ole.”

Toisin sanoen kestävä kehitys uhkaa ympäristössämme hajoamisen myötä katoava TBT. Jostain syystä uhka on akuutti nimenomaan siinä erityistapauksessa, että sitä pölyää vesiympäristössä marginaalisia määriä ruoppaus toiminnan yhteydessä. Miten tämä järjettömyys on selitettävissä?

Sosiologi Bengt Flyvbjergin mukaan valta määrittelee todellisuuden. Mitä enemmän valtaa, sen vähemmän rationaalisuutta.

Journalisti ja kirjailija Nick Davies on analysoinut median roolia ihmisten uskomusten muokkaamisessa. Hän kuvaa uutta mediatrendiä (Irakin joukkotuhoaseet, Y2K jne.) seuraavasti: ”Juttu vaikuttaa todelta. Se hyväksytään laajalti todeksi. Tulee harhaoppisuudeksi sanoa, ettei se ole totta – vaikka se on täynnä valheellisuutta, vääristelyä ja propagandaa.”

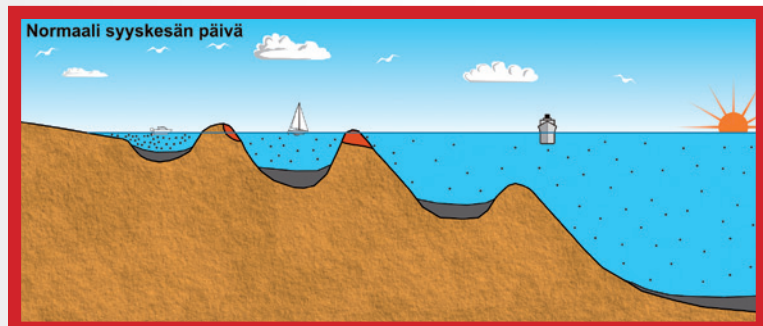
Kuinka vakavasti ympäristöministeriössä ja Helsingin mediaeliitissä ydintyvä ympäristöpoliittinen valtakeskittymä on alkanut nakertaa suomalaisten hyvän elämän edellytyksiä?

OTA SELVÄÄ:

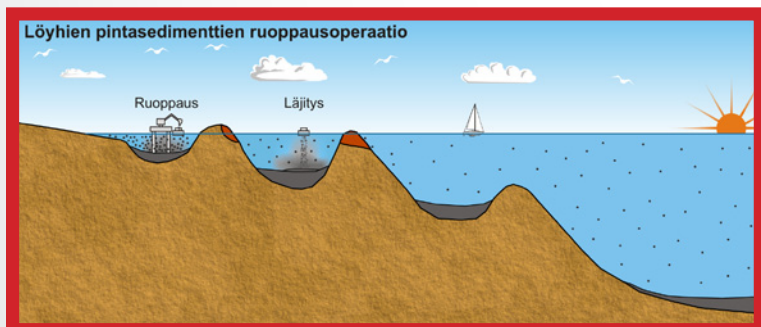
Eranti, Esa: Suomen ympäristöpolitiikka – kestävä kehitys vai vastuutonta vallankäyttöä? TKK-VTR-14.

Ladattavissa vapaasti internetissä:
www.ymparistovalta.net

Uudistettu englanninkielinen painos:
www.ecobureaucracy.eu

Veden kiintoaines pitoisuus on luokkaa 2 mg/l, rannikon läheisyydessä enemmän. Suomenlahdella kelluu 2 miljoonaa tonnia kiintoainesta ja sedimentoitumista tapahtuu laajoilla alueilla. Virtausnopeudella 0,04 m/s kiintoainevirta on luokkaa 300 tonnia/km vuorokaudessa.

Kiintoaineksestä suspendoituu työkohteissa yhteensä noin 10 %. Kiintoainevirta lisääntyy paikallisesti noin 50 tonnilla vuorokaudessa. Näkyvät samenenemisvaikutukset ulottuvat 100–500 tonnin etäisyydelle kohteista.

FAKTA

- Suomen tributyylytinapäästö (TBT) on vuosikymmenten ajan ollut luokkaa 20 000 kg vuodessa. TBT:n käytöstä on asteittain luovuttu viime vuosikymmenen aikana.
- Valtamerirahtilaivan tyypillinen TBT-päästö oli 0,2 kg päivässä.
- TBT on liuenneessa muodossa varsin bioaktiivista, mutta sedimenttipartikkeliin kiinnittyneenä ei.
- TBT hajoaa nopeasti vesiympäristössä sedimenttipartikkeleihin tiukasti kiinnittyneen osan ollessa pitkäikäisintä.
- Jos Vuosaaren satamaruoppaukset olisi toteutettu normaalilla tavalla, vesiympäristössä olisi pölyttänyt 10 kg TBT:tä. Muiden 2000-luvun satama- ja väyläruoppausten yhteydessä kysymys on ollut muutaman sadan gramman pölyähdyksestä.
- Jos 60-kiloinen nainen syö päivittäin puoli kiloa Vuosaaren tai Airiston kalaa, todennäköinen TBT:hen liittyvä terveysriski vastaa yhden viinilasillisen nauttimista kuukaudessa.